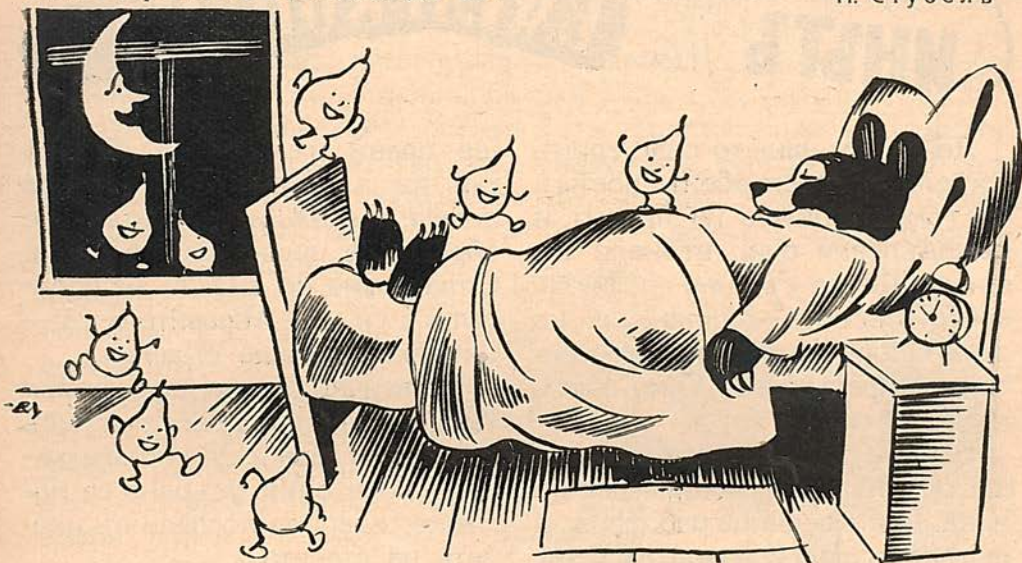

прогонени кокошки, отъ край до край стъпканъ зеленчука, та види личовѣкъ, отъ гнѣвъ да пука. А новата вратичка отъ стобора лежеше изпочупена всрѣдъ двора!

На туй отгоре (да се не видѣло!) нà ето, че пристига вкѣщи Пело. Като погледна, ахна сиромаха, и падна до съ-

борената стрѣха. Загубило магаренцето ума, наведе се надъ него, па му дума: „Кажи ми, мили Пело, кжде се е видѣло магаре кѣща да ти гледа, да храни пилци и кокошки, да пази чушки и овощки, да мѣси прѣсна, бѣла пита, и кѣщата да е честита?“

И. Стубель

СЪНЪТЪ НА БАБА МЕЦА

Вѣятъ бури, вѣятъ хали,
снѣгъ се сипе на парцали.
Вѣвъ горитѣ запусѣли,
дето бурята лудува,
само вълчи вой се чува.
Нека виятъ бѣсни хали,
нека сипе снѣгъ парцали!
Скрита въ топлата си хижа,
баба Меца нѣма грижа.
Мекъ кожухъ си е постлала,
сладко, сладко е заспала.
Спи си Меца и почива
и чудесенъ сънъ сънува:
Отъ небето грѣй луната,

като день е вѣвъ гората.
Сладкъ разговоръ повели —
шушнатъ букитѣ дебели.
А отсреща се люлѣятъ
по клонетѣ и се смѣятъ
сочни крушки пожълтѣли.
Трѣпна Меца ги поглежда,
бързо клонъ следъ клонъ навежда,
лапа крушкитѣ узрѣли...
И щастлива вѣвъ съня си
баба Меца се усмихва?
А навънъ снѣгътъ не спира.
и фъртуната не стихва...

Георги Костакевъ